

Lovforslag nr. L 87. Fremsat den 27. november 1996 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks Regering og Regeringen i Folkerepublikken Bangladesh

§ 1. Overenskomst af 16. juli 1996 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Regeringen i Folkerepublikken Bangladesh til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 29.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag

(Oversættelse)

**OVERENSKOMST
mellem
Kongeriget Danmark
og
Folkerepublikken Bangladesh
til undgåelse af dobbeltbeskatning
og forhindring af skatteunddragelse
for så vidt angår indkomstskatter**

Kongeriget Danmarks Regering og Regeringen i Folkerepublikken Bangladesh, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger, territoriale administrative enheder eller dens lokale myndigheder, uden hensyn til hvordan de opkræves.

2. Som indkomstskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue eller fast ejendom, såvel som for Danmarks vedkommende skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, er især:

- a) For Danmarks vedkommende:
- (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
 - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
 - (iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;

(herefter omtalt som »dansk skat«).

- b) For Bangladesh' vedkommende:

indkomstskatten
(herefter omtalt som »bangladeshisk skat«).

4. Overenskomsten skal finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter denne overenskomsts underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Bangladesh alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret er eller senere måtte blive betegnet i dansk lovgivning som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til andre aktiviteter med henblik på økonomisk efterforskning og udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Bangladesh« betyder Folkerepublikken Bangladesh;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenlutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og

- et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetente myndighed« betyder:
- (i) for så vidt angår Danmark, skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- (ii) for så vidt angår Bangladesh, National Board of Revenue eller dets befuldmægtigede stedfortræder;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har statsborgerskab eller indfødsret i en kontraherende stat;
- (ii) enhver juridisk person, ethvert interentskab og enhver forening, der består i kraft af den i en kontraherende stat gældende lovgivning.

2. Ved anvendelsen af denne overenskomst i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, hvis skattepligt i denne stat er begrænset til indkomst fra kilder i denne stat.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin

rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde. Hvis en sådan person er registreret i den ene stat, og dens virkelige ledelse har sit sæde i den anden stat, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater ved gensidig aftale afgøre, i hvilken stat denne person ved anvendelsen af denne overenskomst skal anses for at være hjemmehørende. Så længe sådan gensidig aftale ikke er opnået, skal denne person i hver af de kontraherende stater ved anvendelsen af denne overenskomst anses for ikke at være hjemmehørende i den anden kontraherende stat.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;

- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en lagerbygning, hvor en person stiller indretninger til oplagring til rådighed for andre; og
- g) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end 183 dage.

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring eller udstilling af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende til oplagring eller udstilling;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på reklame, oplysningsvirksomhed, videnskabelige undersøgelser eller anden lignende virksomhed for foretagendet af forberedende eller hjælpende karakter;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til samtidig udøvelse af flere af de i litra a) – e) nævnte virksomheder, forudsat at det faste steds samlede virksomhed, der er et resultat heraf, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal en person, som optræder i en kontraherende stat for eller på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat – bortset fra en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 6 – anses for at udgøre et fast driftssted i den førstnævnte stat hvis:

- a) han har og sædvanligvis udøver i den førstnævnte stat en almindelig fuldmagt til at indgå aftaler for eller på vegne af foretagendet, medmindre hans virksomhed er begrænset til sådanne forhold, som er nævnt i stykke 4, som, hvis de var udøvet gennem et

fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i nævnte stykke;

- b) han sædvanligvis opretholder i den førstnævnte stat et varelager tilhørende foretagendet, hvorfra han regelmæssigt leverer varer for eller på vegne af foretagendet; eller
- c) han sædvanligvis skaffer ordrer på salg af varer i den førstnævnte stat, udelukkende eller næsten udelukkende for foretagendet selv, eller for foretagendet og andre foretagender, som kontrolleres af det, eller som kontrollerer det; han skal anses for at have skaffet ordrer næsten udelukkende for det pågældende foretagende eller de pågældende foretagender, hvis mindst 75 pct. af de kommissionsbeløb, han modtager, hidrører fra ordrer skaffet til et sådant foretagende eller sådanne foretagender, eller hvis mindst 75 pct. af den samlede kontraktsum brutto for alle skaffede ordrer hidrører fra ordrer, som er skaffet til det pågældende foretagende eller de pågældende foretagender.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat at disse personer handler inden for deres sædvanlige erhvervsvirksomheds rammer.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i denne anden stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor ejendommen er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe, både og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller fra enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftsstedes fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder. Dette gælder dog ikke omkostninger, som efter denne stats lovgivning ikke vil kunne fradrages af et foretagende i denne stat.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode hvert år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Ved anvendelsen af denne overenskomst skal indkomst fra udleje af containere (herunder anhangere, pramme og lignende materiel til transport af containere), uanset om dette har tilknytning til international trafik eller ej, behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

8. I tilfælde, hvor en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibsfart og luftfart

1. Indkomst, som oppebæres ved luftfartsvirksomhed i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

2. Indkomst, som oppebæres ved skibsfartsvirksomhed i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, og som hidrører fra den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat, men den skat, der kan pålignes sådan indkomst i denne anden kontraherende stat, skal nedsættes med et beløb svarende til 50 pct. af en sådan skat og skal i intet tilfælde overstige 4 pct.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et konsortium eller en international driftsorganisation.

4. Med hensyn til fortjeneste oppebåret af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 1 og 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af Det Danske Luftfartsselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes

til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene mellem de to foretagender havde været de samme, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en dertil svarende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved reguleringen skal der tages hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende stater kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat hvor det selskab, der betaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat der pålignes må, hvis modtageren er udbyttets retmæssige ejer, ikke overstige:

- a) 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende stater kompetente myndigheder skal om nødvendigt ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, mineaktier, stifteran-

parter eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst fra andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, i hvilken det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste nogen skat på ikke-udloddet fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor de opstår, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat der pålægges må, hvis modtage-

ren er den retmæssige ejer af renterne, ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af renterne.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2:

- a) skal Bangladesh Bank fritages for dansk skat af renter, der opstår i Danmark;
- b) skal Danmarks Nationalbank fritages for bangladeshisk skat af renter, der opstår i Bangladesh;
- c) skal en kontraherende stat som sådan fritages for skat i den anden kontraherende stat af renter, der opstår i denne anden stat;
- d) skal renter, som opstår i en kontraherende stat, og som betales i forbindelse med lån, der ydes eller garanteres eller sikres af den anden kontraherende stat som sådan, centralbanken i den anden stat eller ethvert organ (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af den anden stat, fritages for skat i den førstnævnte stat;
- e) skal renter, som opstår i en kontraherende stat, og som betales til en person i den anden kontraherende stat i kraft af en finansieringskontrakt, eller ved for sen betaling, i forbindelse med salg af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller i forbindelse med opførelse af industrielle, kommercielle eller videnskabelige anlæg, eller offentlige arbejder, fritages for skat i den førstnævnte stat.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af begrænsningerne indeholdt i stykke 2 og 3.

5. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i denne artikel.

6. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvor-

fra renten hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

7. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renten betales, er stiftet, og sådan rente afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

8. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler renten, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, hvis den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådanne royalties kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor de opstår, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat der pålægges må, hvis modtageren er den retmæssige ejer af sådanne royalti-

es, ikke overstige 10 pct. af royaltybeløbet brutto.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende ophavsretten til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm eller film eller bånd til udsendelse i radio eller fjernsyn, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger, territoriale administrative enheder eller lokale myndigheder, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royalties, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royalties er påtaget, og sådanne royalties betales af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når der tages hensyn til den anvendelse, rettighed eller oplysninger, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer,

F. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmarks Regering og Bangladesh

hvis den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afståelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

2. Fortjeneste ved afhændelse af aktier eller rettigheder i et selskab eller en juridisk person, hvis aktiver hovedsageligt består af fast ejendom eller rettigheder over fast ejendom, kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, hvis sådanne fortjenester i henhold til lovgivningen i denne stat er underlagt samme skatteregler som fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom. Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal fast ejendom, som har tilknytning til et sådant selskabs eller en sådan juridisk persons industrielle, kommercielle eller landbrugsmæssige virksomhed eller til udøvelsen af frit erhverv, ikke tages i betragtning.

3. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet) eller af et sådant fast sted, kan beskattes i den anden stat.

4. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de, som er omhandlet i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til kapitalgevinster oppebåret af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 4 alene finde anvendelse på den del af kapitalgevinsterne, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af Det Danske Luftfartsselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat. Imidlertid kan sådan indkomst beskattes i den anden kontraherende stat under følgende omstændigheder:

- a) han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed; i så fald kan kun den del af indkomsten, som kan henføres til dette faste sted, beskattes i den anden stat; eller
- b) hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en periode eller perioder, der tilsammen udgør mere end 120 dage i et skatteår.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelsesmæssig eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18, 19 og 20 medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som

oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en hvilken som helst 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, modtager vederlag for personligt arbejde udført ombord på et luftfartøj, som anvendes i international trafik af Scandinavian Airlines System (SAS), kan et sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

Bestyrelseshonorerer

Bestyrelseshonorerer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller mu-

siker eller som sportsudøver, ved virksomhed i denne egenskab i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst oppebåret ved virksomhed udøvet i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere, hvis opholdet i denne stat væsentligt er støttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat.

Artikel 18

Pensioner og lignende betalinger

1. Medmindre bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales for tidligere tjenesteydelser til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

2. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager i medfør af sociallovgivningen i den anden kontraherende stat, kan uanset bestemmelserne i stykke 1 kun beskattes i denne anden stat.

3. I tilfælde hvor en fysisk person, der var hjemmehørende i en kontraherende stat, er blevet hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal stykke 1 i denne artikel eller artikel 22 ikke berøre den førstnævnte stats ret til i henhold til dens nationale lovgivning at beskatte pensioner, andre lignende vederlag og livrenter, der tilfalder en sådan fysisk person fra den førstnævnte stat, medmindre en sådan fysisk person er statsborger i den anden kontraherende stat.

4. Udtrykket »livrente« betyder en fastsat sum, der er periodisk betalbar til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et bestemt tidsrum eller et tidsrum, som lader sig bestem-

me, i henhold til en forpligtelse til at præstere disse betalinger mod rimeligt og fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. a) Vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, en politisk underafdeling, territorial administrativ enhed eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling, enhed eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådant vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende, som:
 - i) er statsborger i denne stat; eller
 - ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat, en politisk underafdeling, en territorial administrativ enhed eller en lokal myndighed – eller af midler tilvejebragt af disse – til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling, administrativ enhed eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) En sådan pension kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende og statsborger i denne stat.
3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 skal finde anvendelse på vederlag og pensioner, der udbetales for hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, en politisk underafdeling, en territorial administrativ myndighed eller en lokal myndighed.

Artikel 20

Studerende, erhvervspraktikanter og lærere

1. Beløb, som en studerende eller en erhvervspraktikant der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat

udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

2. En fysisk person der er eller var hjemmehørende i en kontraherende stat umiddelbart før han besøger den anden kontraherende stat, og som efter indbydelse fra et hvilket som helst universitet eller en læreanstalt, skole eller anden tilsvarende uddannelsesinstitution, som er godkendt af den relevante myndighed i den anden kontraherende stat, besøger denne anden kontraherende stat i en periode på højst to år alene med det formål at undervise eller drive forskning eller begge dele ved en sådan uddannelsesinstitution, skal fritages for beskatning i denne anden kontraherende stat af sit vederlag for sådan undervisning eller forskning.

Artikel 21

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i den anden kontraherende stat, med hensyn til disse aktiviteter anses for at udøve virksomhed i denne anden stat gennem et der beliggende fast driftssted eller fast sted.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden ikke overstiger en periode, der sammenlagt udgør 60 dage inden for en 12-måneders periode. Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet at det foretagende, som den er forbundet med, hvis den pågældende virksomhed er væsentligt den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, skal boreplatformvirksomhed kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en periode eller perioder, der sammenlagt overstiger 365 dage inden for en 18-måneders perio-

de. Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal imidlertid virksomhed, udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, anses som udøvet af det foretagende, som den er forbundet med, hvis den pågældende virksomhed er væsentligt den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

Artikel 22

Andre indkomster

1. Indkomster, der oppebæres af en person hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis modtageren af sådan indkomst, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den retlighed eller ejendom, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan indkomster, som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, og som oppebæres af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, beskattes i den anden kontraherende stat, hvis de opstår i denne anden stat.

Artikel 23

Opbærelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

1. I Danmark:

- a) I tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Bangladesh, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons skat af indkom-

sten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Bangladesh;

- b) fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten, beregnet uden sådant fradrag, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Bangladesh;
- c) i tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Bangladesh, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten tillade fradraget den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Bangladesh.

2. I Bangladesh:

- a) Medmindre andet følger af bestemmelserne i den bangladeshiske lovgivning vedrørende fradrag, der gives som nedslag i bangladeshisk skat for skat, der pålægges i et område uden for Bangladesh (hvilket ikke berører de almindelige principper heri), skal den skat, der i henhold til den danske lovgivning og i overensstemmelse med denne overenskomst pålægges indkomst, overskud og fortjeneste fra kilder i Danmark, fradrages i enhver bangladeshisk skat, der beregnes af den samme indkomst, overskud eller fortjeneste, hvoraf den danske skat er beregnet.
- b) Uanset bestemmelserne i litra a) kan Bangladesh i tilfælde hvor en person, der er hjemmehørende i Bangladesh, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Danmark, medregne denne indkomst i den samlede indkomst, men skal i indkomstskatten tillade fradraget den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Danmark.

Artikel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt hvad angår skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive

undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 8, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive underkastet.

5. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis tilfældet er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den af de kontraherende stater, hvor han er statsborger. Sagen skal forelægges inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til frister, der måtte gælde ifølge de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af aftaler i overensstemmelse med de foranstående stykker. Når det skønnes ønskeligt for tilvejebringelsen af en aftale, at der finder en mundtlig forhandling sted, kan en sådan finde sted i et udvalg bestående af repræsentanter for de

kompetente myndigheder i de kontraherende stater.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der modtages i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning eller klagebehandling i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervs-mæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 27

Personer ansat ved diplomatiske og konsulære repræsentationer

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer

måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 28

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater har aftalt andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 30 også – på den måde, som er angivet i nævnte artikel – bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 29

Ikrafttræden

1. De kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft den dag, udvekslingen af den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger sker, og dens bestemmelser skal have virkning som følger:

- a) i Danmark:
for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår;
- b) i Bangladesh:
for ethvert skatteår, som begynder den 1. juli eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft.

Artikel 30

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give skriftlig meddelelse om opsigelsen senest den 30. juni i ethvert kalenderår, som følger efter et tidsrum af 5 år fra det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre at have virkning som følger:

a) i Danmark:

for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket meddelelsen om opsigelsen er givet, og følgende indkomstår;

b) i Bangladesh:

for ethvert skatteår, som begynder den 1. juli eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilket meddelelse om opsigelse er givet.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i Dhaka, den 16. juli 1996, på engelsk.

For Regeringen i
Kongeriget Danmark

Knud Kjær Nielsen

For regeringen i
Folkerepublikken Bangladesh

A.F.M. Tayebur Rahman

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget går ud på at bemyndige regeringen til at tiltræde en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Bangladesh og dermed gennemføre dens bestemmelser i Danmark, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt.

Overenskomsten har til formål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at de to stater beskatter den samme person eller det samme selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Overenskomsten indeholder derfor bestemmelser, som regulerer, hvilken stat, der kan beskatte forskellige typer indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten). Desuden indeholder overenskomsten i artikel 23 en bestemmelse om, hvorledes bopælsstaten skal lempe dobbeltbeskatningen, når overenskomsten tillægger kildestaten beskatningsretten til en given type indkomst. Denne såkaldte »metodebestemmelse« er nødvendig som følge af, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke afskærer bopælsstaten fra at medregne indkomsten i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves således »efterfølgende«.

Hovedprincippet i metodebestemmelsen er *ordinær credit*. Dette vil sige, at i de tilfælde, hvor Danmark som bopælsstat skal lempe i dansk skat for skat betalt i Bangladesh, sker lempelsen ved, at Danmark nedsætter sin skat af den indkomst, der hidrører fra Bangladesh, med den skat, der er betalt i Bangladesh. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst.

Lempelsen sker således efter helt det samme princip, som findes i de interne danske regler om creditlempelse, jf. Ligningslovens § 33.

Overenskomsten følger i meget vidt omfang det danske forhandlingsoplæg, der, bortset fra bestemmelserne om pensioner, renter og virksomhed i forbindelse med efterforskning og udvinding af kulbrinter, baserer sig på den af OECD udarbejdede modeloverenskomst (OECD-modellen). Overens-

komsten indeholder desuden visse elementer fra en model udarbejdet i FN-regi som en model for aftaler mellem industrialiserede lande og udviklingslande (FN-modellen). Disse modeller er på ingen måde bindende for de kontraherende stater, og i praksis ses mange afvigelser herfra. Under gennemgangen af overenskomsten nedenfor vil der blive redegjort for de væsentligste afvigelser fra modellerne.

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser.

Lovforslaget har ingen EU-retlige aspekter.

Lovforslagets provenu- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomster er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning medfører for udviklingen af de økonomiske relationer mellem aftalelandene. Hermed får virksomheder og personer i den ene stat bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i den anden stat, både som følge af minimering af dobbeltbeskatning og som følge af større klarhed om de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner. Dertil kommer, at en dobbeltbeskatningsoverenskomst direkte kan medføre skattebesparelser for danske virksomheder. Det gælder først og fremmest denne overenskomsts regler vedrørende skibsfart.

I henhold til intern lovgivning opkræver Bangladesh en skat på 8 pct. af værdien af udgående fragt med skib og 3 pct. for udgående fragt med fly i international trafik. Med et par undtagelser er denne skat i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Bangladesh har indgået, nedsat til det halve for skibsfarten, medens den for luftfarten helt er fjernet.

Når denne overenskomst træder i kraft, vil fragtskatten for danske rederiers vedkommende ligeledes blive nedsat til 4 pct., hvilket vil medføre en klar forbedring af danske rederiers konkurrencesituation med hensyn til trafik på Bangladesh. Samtidig vil fragtskatten for luftfart helt bortfalde. Dette vil kunne få betydning, hvis SAS skulle begynde at beflyve Bangladesh.

Den lavere bangladeshiske fragtskat for skibsfarten indebærer desuden en provenumæssig fordel for Danmark, idet lempelsen efter ligningslovens § 33 reduceres. Der er ikke holdepunkter for et beløbsmæssigt skøn herover.

Efter dansk ønske er der i overenskomsten medtaget regler, der regulerer beskatningen af indkomst fra virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning og udvinding af kulbrinter. Efter disse regler foreligger der kun et fast driftssted eller et fast sted i den ene stat, hvis en person fra den anden stat udøver virksomhed eller frit erhverv af den nævnte art i den førstnævnte stat i en periode, der overstiger 60 dage inden for en 12-måneders periode. Det bestemmes tillige, at boreplatform-virksomhed kun udgør et fast driftssted, hvis arbejdet sammenlagt overstiger 365 dage inden for en 18-måneders periode. Bestemmelserne stemmer i vidt omfang overens med bestemmelserne i det danske forhandlingsoplæg på kulbrinteområdet. Hverken OECD-modellen eller FN-modellen indeholder regler, der specifikt regulerer tilstanden på dette område. Bestemmelserne medfører, at Bangladesh først kan beskatte sådanne aktiviteter, når de nævnte perioder er overskredet.

Samlet skønnes overenskomsten at have en positiv nettovirkning for dansk erhvervsliv.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1.

Den foreslåede § 1, stk. 1, foreskriver, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten skal gælde som lov her i landet. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten er derfor optaget som bilag til loven.

a. Dette medfører, at beskatningen efter den almindelige skattelovgivning kun kan gennemføres i det omfang, den er i overensstemmelse med dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

b. Overenskomsten indeholder forbud mod diskrimination på skatteområdet baseret på skatteyderens statsborgerskab. Dette gælder for såvel fysiske personer som selskaber. Der kan således ikke gennemføres dansk skattelovgivning, der diskriminerer bangladeshiske statsborgere eller foretagender her i landet eller bangladeshiske foretagenders faste driftssteder her i landet.

Bestemmelsen forpligter dog ikke den ene stat til at indrømme personer, der bor i den anden stat, de personlige begunstigelser, lempelser eller nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område (artikel 24).

c. § 1, stk. 1, medfører desuden, at de danske og bangladeshiske myndigheder er berettigede til at yde og modtage administrativ bistand efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 26. Dette omfatter administrativ bistand i form af udveksling af sådanne oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i overenskomsten eller i de to staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten (artikel 26)

Ingen af de to stater kan pålægges forpligtelser, der strider mod staternes lovgivning og forvaltningspraksis. De er heller ikke forpligtet til at udlevere oplysninger, når disse ville afsløre forretningshemmeligheder m.v.

Efter § 1, stk. 2, træder overenskomsten i kraft og får virkning i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 29.

I henhold til artikel 29, stk. 1, skal de to staters regeringer underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. For Danmarks vedkommende vil dette sige, når det foreliggende lovforslag er endelig vedtaget.

I henhold til artikel 29, stk. 2, træder overenskomsten i kraft den dag, udvekslingen af den sidste af de to i stk. 1 omhandlede underretninger sker.

For Danmarks vedkommende skal overenskomsten derefter have virkning for så vidt angår de skatter, der er omfattet af overenskomsten, for det indkomstår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår.

For Bangladesh' vedkommende for ethvert skatteår, som begynder den 1. juli i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, eller senere.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter indgå som en del af de to landes skattelovgivning.

Indholdet af dobbeltbeskatningsoverenskomstens enkelte artikler.

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Overenskomsten skal være gælde for fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i en af eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og samtidig begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomst fra denne (kildestaten). Overenskomsten vil derimod ikke gælde for personer, der kun er begrænset skattepligtige i begge stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Overenskomsten omfatter kun indkomstskat, da formueskat ved overenskomstens indgåelse ikke eksisterer i Bangladesh. Alle danske indkomstskatte er omfattet, uanset om de pålignes af staten, amterne eller kommunerne. Efter ønske fra Bangladesh er »territoriale administrative enheder« blevet tilføjet listen over de myndigheder, der kan påligne skatter.

I stk. 4 er bestemt, at overenskomsten også vil omfatte alle skatter af samme eller væsentlig samme art, som efter overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3

Almindelige definitioner

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle udtryk, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten skal forstås i den anførte betydning. I artiklen defineres bl.a., hvad der skal forstås ved Danmark og Bangladesh, dvs. hvilke geografiske områder overenskomsten er gældende for. Udtrykket Danmark omfatter i denne forbindelse også de havområder, hvor Danmark i overensstemmelse med international ret kan udnytte naturforekomster. Færøerne og Grønland er ikke omfattet af definitionen.

Udtrykket person omfatter fysiske personer og selskaber samt enhver anden sammenslutning af personer, medens udtrykket selskab omfatter juridiske personer samt enhver anden sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.

Artiklen definerer endvidere udtrykkene kontraherende stat, foretagende i en kontraherende stat, international trafik, kompetent myndighed og statsborger. Definitionen af udtrykket statsborger i litra i) (i) er ud over ordet »statsborgerskab« efter bangladeshisk ønske suppleret med ordet »indfødsret«, fordi lovgivningen i Bangladesh skelner mellem disse to begreber.

Begrebet statsborger har ikke blot den traditionelle betydning vedrørende fysiske personer. Efter litra i) (ii) omfatter udtrykket statsborger også juridiske personer, der består i kraft af lovgivningen i de to stater. Man vil således i overenskomstens forstand betragte et dansk selskab som en dansk statsborger.

I stk. 2 fastsættes, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de

har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være hjemmehørende i en af de kontraherende stater. Efter stk. 1 betyder udtrykket en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, en person, der er fuldt skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde el. lign. af indkomster, hvad enten de hidrører fra bopælslandet eller fra udlandet (globalbeskatning).

En person kan imidlertid udmærket være fuldt skattepligtig til begge stater i medfør af de respektive landes interne lovgivning. Hvis en person derfor anses for at være hjemmehørende i begge stater, er det nødvendigt at afgøre, i hvilken stat personen er hjemmehørende i overenskomstens forstand. Dette hænger sammen med, at beskatningsretten til de forskellige typer indkomst, der er nævnt i overenskomsten, tillægges henholdsvis bopælsstaten eller kildestaten. Beskatningsretten kan også være delt mellem bopæls- og kildestat. Også i de tilfælde er det af afgørende betydning at vide, hvilken status hver af staterne har. En person kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a)-d), der anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten. Synspunktet er, at skatteyderen er hjemmehørende der, hvor tilknytningskriterierne er de stærkeste.

For selskaber m.v. anvendes bestemmelserne i stk. 3, der som udgangspunkt er i overensstemmelse med begge modeloverenskomster. Herefter vil en »ikke-fysisk« person, som er fuldt skattepligtig i begge stater, blive anset for at være hjemmehørende i den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde. Bestemmelsen blev imidlertid på dansk foranledning udvidet med en bestemmelse om, at de kompetente myndigheder ved gensidig aftale skal træffe beslutning om det skattemæssige hjemsted i tilfælde, hvor et foretagender er registreret i den ene stat, og hvor den virkelige ledelse har sit sæde i den anden stat. Så længe der ikke foreligger en sådan aftale, kan hver af staterne gå frem, som om der ingen overenskomst var, idet ingen af dem er forpligtet til at anse selskabet for hjemmehørende i den anden stat.

Bestemmelsen har til formål at modvirke, hvad der betegnes som »treaty shopping«, dvs. spekulation i dobbelt fuld skattepligt, ved at flytte rundt på ledelsens sæde efter forgodtbefindende.

Artikel 5

Fast driftssted

Artiklen fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at denne virksomhed skal anses for at udgøre et fast driftssted. Foreligger der således et fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som det faste driftssted opnår. Ellers er hovedreglen den, at fortjeneste, som et foretagende har haft i den anden stat, kun kan beskattes i bopælsstaten, jf. artikel 7.

Begrebet »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 sædvanligvis især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes. Efter ønske fra Bangladesh er bestemmelsen imidlertid blev udvidet til også at omfatte en lagerbygning, hvor en person stiller indretninger til oplagring til rådighed for andre. Efter dansk opfattelse gør denne udvidelse ikke den store forskel, idet sådan virksomhed formentlig under alle omstændigheder vil kunne kildestatsbeskattes i medfør af artikel 6 om fast ejendom, som også dækker indtægter ved leje og fremleje.

I stk. 3 er bestemt, at en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde kun skal udgøre et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end 183 dage. Dette svarer til FN-modellens grænse på 6 måneder. Der er således tale om en afvigelse fra OECD-modellen, der har en tidsgrænse på 12 måneder. Danmark har i en række overenskomster med andre udviklingslande accepteret en tilsvarende begrænsning.

I stk. 4 opregnes en række aktiviteter, der ikke udgør et fast driftssted.

Bestemmelsen i stk. 4, litra e), hvorefter der ikke foreligger et fast driftssted, hvis et foretagende udøver aktiviteter i kildestaten af forberedende eller hjælpende karakter, er efter ønske fra Bangladesh blevet præciseret til kun at omfatte aktiviteter af den nævnte karakter i forbindelse med reklame, oplysningsvirksomhed, videnskabelige undersøgelser eller lignende.

I stk. 5 bestemmes, at en ikke-uafhængig agent i kildestaten udgør et fast driftssted, hvis han har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler på vegne af et foretagende i den anden stat, medmindre hans aktiviteter er begrænset til de aktiviteter, der er nævnt i stk. 4.

Efter OECD-modellens stk. 4 foreligger der ikke et fast driftssted, hvis en foretagende opretholder et varelager, der udelukkende er beregnet til oplagring, udstilling eller levering af varer. Danmark accepterede imidlertid, som vi har gjort med andre udviklings-

lande, FN-modellens konstruktion, hvorefter der også foreligger et fast driftssted, hvis en ikke-uafhængig agent i kildestaten opretholder et varelager for foretagendet, hvorfra han regelmæssigt udleverer varer for eller på vegne af foretagendet. Fra bangladeshisk side var man indforstået med, at der ikke foreligger fast driftssted, hvis levering af varer kun lejlighedsvis finder sted. Bestemmelsen gælder også, selv om agenten ikke har fuldmagt til at indgå aftaler på foretagendets vegne, jf. stk. 5, litra b).

Endelig er der efter ønske fra Bangladesh indsat en bestemmelse, der fastsætter, at en ikke-uafhængig agent i kildestaten udgør et fast driftssted, hvis han udelukkende eller næsten udelukkende sædvanligvis skaffer ordrer på salg af varer til selve foretagendet, eller til foretagendet og andre foretagender, som er kontrolleret af foretagendet eller har en kontrollerende interesse i det. Det præciseres, at »udelukkende eller næsten udelukkende« skal forstås således, at mindst 75 pct. af den kommission, agenten modtager, kan henføres til ordrer, der er skaffet til et sådant foretagende eller foretagender, eller at mindst 75 pct. af den totale kontraktsums bruttobeløb af alle hans ordrer kan henføres til ordrer, der er skaffet til det pågældende foretagende eller de pågældende foretagender. Selv uden denne særbestemmelse, ville der efter dansk opfattelse, når der henses til omfanget af aktiviteterne, foreligge et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i stk. 2.

I stk. 6 bestemmes, at en uafhængig agent i kildestaten ikke medfører, at der opstår et fast driftssted for det foretagende, der driver virksomhed der gennem en sådan uafhængig repræsentant.

Endelig er det i stk. 7 bestemt, at det forhold, at et moderselskab i en af staterne har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab skal anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, ejer fast ejendom i den anden stat, kan indkomst fra ejendommen altid beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Artiklen indeholder en bestemmelse, der definerer, hvad der skal forstås ved fast ejendom. Definitionen omfatter også rettigheder til efterforskning eller udnyttelse af mineral- og andre naturforekomster.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår som hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Hvis dette er tilfældet, kan kildestaten beskattes, men kun den del af foretagendets fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stykkerne 2 – 6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det faste driftssted

De nævnte bestemmelser samt den nedenfor omtalte bestemmelse i stk. 8 er i overensstemmelse med OECD-modellen.

I stk. 7 bestemmes, at indkomst fra udleje af containere m.v., uanset om dette har tilknytning til international trafik eller ej, skal beskattes i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i denne artikel. Dette vil i teorien medføre, at Bangladesh vil kunne beskatte den del af sådan indkomst, der kan henføres til Bangladesh, hvis et dansk rederi, hvilket næppe er sandsynligt, skulle etablere et fast driftssted i Bangladesh.

Efter artikel 8 i det danske forhandlingsoplæg, der modsat OECD-modellen medtager containere, tilkommer beskatningsretten til indkomst fra udleje af containere den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde (bopælsstaten). Når containerbestemmelsen blev taget ud af artikel 8 og i stedet indsat i artikel 7, hænger dette sammen med det forhold, at Bangladesh ikke var indstillet på helt at opgive muligheden for kildestatsbeskatning af indkomst ved skibsfartsvirksomhed, jf. nedenfor under artikel 8.

Stk. 8 fastlægger denne artikels forhold til andre artikler, der særskilt behandler indkomster, der også indgår i den i denne artikel nævnte fortjeneste.

Artikel 8

Skibsfart og luftfart

I stk. 1 bestemmes, at indkomst ved luftfartsvirksomhed i international trafik kun kan beskattes i bopælsstaten. Dette er i overensstemmelse med OECD-modellen.

Derimod bestemmes det i stk. 2, at indkomst, som et foretagende i den ene stat oppebærer ved skibsfartsvirksomhed i international trafik, og som hidrører fra den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

Bangladesh opkræver efter sin interne lovgivning fragtskatter, der beløber sig til 8 pct. af værdien af

udgående fragt med skib og 3 pct. for udgående fragt med fly. Dette forhold skal ses som den væsentligste begrundelse fra dansk side for at søge forhandlinger indledt.

Bangladesh indvilligede som nævnt under stk. 1 i at lade fragtskatten for flytrafik bortfalde, men fastholdt kravet om kildestatsbeskatning af indkomst ved skibsfartsvirksomhed, dog således at fragtskatten blev nedsat til 50 pct. og med en tilføjelse om, at fragtskatten aldrig kan overstige 4 pct. Herved har vi sikret os mod eventuelle fremtidige skatteforhøjelser. Danmark har i en række andre tilfælde accepteret opretholdelse af fragtskatter i forskellig form, bl.a. i overenskomsterne med Indien og Pakistan.

Resultatet svarer til, hvad næsten alle andre lande har opnået i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er indgået med Bangladesh. Derved bliver dansk skibsfart konkurrencemæssigt stillet på lige fod med de pågældende lande.

Efter stk. 3 finder reglerne også anvendelse ved deltagelse i konsortier m.v.

Endelig er der i stk. 4 indsat en særbestemmelse vedrørende den danske del af SAS, nemlig Det Danske Luftfartsselskab. Det bestemmes heri, at Danmark kan beskatte DDL's andel af den fortjeneste, som SAS optjener. Bestemmelsen går igen i alle danske dobbeltbeskatningsoverenskomster og medtages for at undgå en eventuel diskussion om den virkelige ledelses sæde.

Artikel 9

Forbundne foretagender

Det bestemmes i stk. 1, at såfremt forbundne foretagender handler indbyrdes til andre priser eller under andre vilkår end de vilkår, der gælder mellem uafhængige parter, kan hver stat justere indkomstansættelsen for foretagendet i den pågældende stat efter det såkaldte »arm's length« princip. Ved dette forstås, at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis der var handlet på almindelige markeds-vilkår.

I henhold til stk. 2 skal den anden stat foretage en korresponderende justering af den skat, der er pålagt der af den omhandlede fortjeneste, dog forudsat at denne stat er enig i, at der ikke er handlet på markeds-mæssige vilkår.

Teksten følger OECD-modellen.

Artikel 10

Udbytte

Beskatningsretten til udbytte er delt mellem bopælsstat og kildestat.

Udbytte kan som udgangspunkt beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er den retmæssige ejer, jf. stk. 1.

Udbytte kan efter stk. 2 imidlertid også beskattes i den stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, dvs. kildestaten. Kildestaten beskatter udbyttet på bruttobasis.

Når den retmæssige ejer er et moderselskab, hvilket i denne overenskomst er defineret som et selskab, der ejer mindst 10 pct. af aktierne i det udbyttebetalende selskab, kan kildestaten beskatte udbytte med 10 pct.

I andre tilfælde kan kildestaten beskatte udbytte med 15 pct.

OECD-modellen foreslår 5 pct. i moder-/datterselskabsforhold (ejerandel mindst 25 pct.) og 15 pct. i alle andre tilfælde. FN-modellen lader procentsatserne stå åbne. Stk. 3 definerer, hvad der skal forstås ved udbytte.

Heraf fremgår, at udbytte ud over den gængse forståelse af begrebet også omfatter »indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende«.

Dette betyder, at når Danmark er kildestat, er det dansk lovgivning, der styrer, hvad der skal anses for udbytte. Når visse aktieavancer undergives »samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier«, behandles de også som udbytte i relation til denne bestemmelse. Danmark kan derfor i medfør af stk. 2 beskatte udbyttets bruttobeløb med henholdsvis 10 og 15 pct.

Såfremt udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller i et fast sted i kildestaten, og aktiebesiddelsen, som ligger til grund for udlodningerne, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne udbytter i henhold til stk. 4 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 5 indeholder et forbud mod, at en stat beskatter udbytter, der udloddes af et selskab i den anden stat, med henvisning til at hovedparten af fortjenesten eller indkomsten er opstået i den førstnævnte stat. Dette gælder også ikke-udloddet fortjeneste. Dog kan udbytter udloddet til en aktionær, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, eller udbytter der tilfalder et fast driftssted eller fast sted i denne stat, naturligvis beskattes af deres del af udbyttet.

Artikel 11

Renter

Beskatningsretten til renter er delt mellem bopælsstat og kildestat.

Renter kan som udgangspunkt kun beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er den retmæssige ejer, jf. stk. 1.

Renter kan efter stk. 2 imidlertid også beskattes i den stat, hvor de opstår, dvs. kildestaten. Kildestaten kan beskatte renterne med 10 pct. på bruttobasis.

Disse bestemmelser svarer stort set til OECD-modellen, men fra dansk side ser vi gerne, at de fraviges til fordel for ren bopælsstatsbeskatning. Dette hænger til dels sammen med, at der kun i meget beskedent omfang eksisterer begrænset skattepligt for renter i Danmark, hvilket sætter os ude af stand til at beskatte i egenskab af kildestat.

Baggrunden for den manglende danske skattepligt på dette område er den, at kildestatens skat væltes over på låntagerne som øgede omkostninger. Efter Nationalbankens vurdering ville dansk kildestat på renter påføre dansk erhvervsliv uacceptable meromkostninger.

Bestemmelsen i stk. 3 begrænser dog kildestatens ret til at beskatte renter. Kildestaten vil således ikke kunne beskatte renter, der tilfalder den anden stats nationalbank eller regering. Det samme gælder for renter, der skal betales af lån, der er ydet, garanteret eller sikret af regeringen i den anden stat, nationalbanken, eller enhver styrelse eller andet organ, herunder finansielle institutioner, der ejes eller kontrolleres af regeringen i den anden stat. Denne bestemmelse tilgodeser således danske investeringer, der finansieres f.eks. gennem Industrialiseringsfonden for Udviklingslande.

Endelig skal renter være fritaget for skat, når de betales til en person i den anden stat som led i en finansieringskontrakt ved køb af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, herunder også morarenter, eller ved opførelse af industrielle, kommercielle eller videnskabelige anlæg, eller offentlige arbejder.

Stk. 5 definerer, hvad der skal forstås ved renter.

Såfremt renter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, og den gældsfordring, som ligger til grund for renteindtægten, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne renter i henhold til stk. 6 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 7 definerer hvilken stat, der skal anses for at være kildestat.

Stk. 8 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor eller mellem dem begge og en tredjemand, og der i den forbindelse er aftalt for høj rente på gældsfordringen, skal bestemmelserne i denne artikel kun anvendes på det reelle rentebeløb. Det overskydende beløb skal herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype der faktisk er tale om.

Artikel 12

Royalties

Beskatningsretten til royalties er delt mellem bopælsstat og kildestat.

Royalties kan som udgangspunkt beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er den retmæssige ejer, jf. stk. 1.

Royalties kan efter stk. 2 imidlertid også beskattes i den stat, hvor de opstår, dvs. kildestaten. Kildestaten kan beskatte royalties med 10 pct. på bruttobasis.

Disse bestemmelser svarer til FN-modellen, der dog lader spørgsmålet om procentsats stå åbent.

Stk. 3 definerer, hvad der skal forstås ved royalties. Definitionen er i overensstemmelse med OECD-modellen og omfatter således ikke FN-modellens »anvendelsen af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr«. Dette indebærer, at leasing-betalinger ikke beskattes som royalties.

Såfremt royalties indgår i indkomsten i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for royaltyindtægten, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne royalties i henhold til stk. 4 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 5 definerer, hvilken stat der skal anses for at være kildestat

Stk. 6 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor eller mellem dem begge og en tredjemand, og der i den forbindelse er aftalt et for højt royaltybeløb, i betragtning af den anvendelse, rettighed eller oplysninger, for hvilket det er betalt, skal bestemmelserne i denne artikel kun anvendes på det reelle royaltybeløb. Det overskydende beløb skal herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype der faktisk er tale om.

Artikel 13

Kapitalgevinster

Artiklen omhandler fortjeneste ved salg af alle former for aktiver.

Efter stk. 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten, dvs. den stat hvor ejendommen er beliggende.

Ifølge stk. 2 gælder dette også fortjeneste ved salg af aktier eller rettigheder i et selskab m.v., hvis aktiver hovedsagelig består af fast ejendom eller rettigheder i fast ejendom under forudsætning af, at sådan fortjeneste er underlagt samme skatteregler som fortjeneste ved salg af fast ejendom. Undtaget herfra er fast ejendom, der har tilknytning til et selskabs industrielle, kommercielle eller landbrugsmæssige virksomhed, eller til en persons udøvelse af frit erhverv.

Bestemmelsen har sit udgangspunkt i FN-modellen og ses hyppigere og hyppigere i dobbeltbeskatningsoverenskomster både med udviklingslande og industrialiserede lande. Uden en sådan bestemmelse er det muligt at omgå kildestatens beskatningsret til fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom ved at lade et selskab eje den faste ejendom og i stedet afhænde aktierne, som efter reglen i stk. 5 kun kan beskattes i sælgerens bopælsstat. Selskabets ejendom handles derimod ikke. Den stat hvor den faste ejendom er beliggende kan herefter se sit skatteprovenu fra ejendomsavancer forsvinde til udlandet.

Danmark kan ikke udnytte denne beskatningsret, da der ikke er begrænset skattepligt for så vidt angår aktieavancer.

Stk. 3 tillægger beskatningsretten til fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted eller fast sted, eller fortjeneste ved afhændelse af selve det faste driftssted eller faste sted, den stat hvor formuegenstandene eller de faste steder er beliggende, dvs. kildestaten.

Efter stk. 4 tilkommer beskatningsretten til fortjeneste ved salg af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Efter stk. 5 tillægges bopælsstaten beskatningsretten til al anden slags fortjeneste.

Stk. 6 indeholder en særbestemmelse, der sikrer, at Danmark kan beskatte de kapitalgevinster, der opnås ved salg af luftfartøjer, der svarer til Det Danske Luftfartsselskabs andel af SAS.

Artikel 14

Frit erhverv

Indkomst fra frit (liberalt) erhverv af selvstændig karakter, som en person, f.eks. en læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge eller revisor, fra den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i sidstnævnte stat under forudsætning af, at den pågældende til stadighed har et fast sted til rådighed til udøvelse af sin virksomhed i denne stat.

Det samme gælder, hvis den pågældende opholder sig i den anden stat i en periode eller i perioder, der tilsammen overstiger 120 dage i et skatteår (indkomstår).

Den sidste bestemmelse stammer fra FN-modellen, hvor tidsfristen dog er 183 dage.

Begrebet »fast sted« er ikke defineret i selve overenskomsten i modsætning til begrebet »fast driftssted«. Normalt vil der til et fast sted blive krævet, at der er en lokalitet, hvor kunder kan henvende sig, f.eks. en klinik, tegnestue el.lign. Frit erhverv kan imidlertid i en række tilfælde udøves, uden at der er en sådan lokalitet. Her er det fundet rimeligt at anse udøvere af frit erhverv, der tilbringer mere end 120 dage i et skatteår (indkomstår) i den anden stat, for at have en så nær tilknytning til denne stat, at beskatning af den der optjente indkomst kan finde sted der.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst, der som hovedregel kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre arbejdet er udført i den anden stat. I så fald kan kildestaten beskatte indkomsten.

Det sidste gælder dog ikke, dels hvis en medarbejder er udsendt af en arbejdsgiver i den ene stat til midlertidigt arbejde i den anden stat i under tilsammen 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, dels må arbejdsgiveren ikke være hjemmehørende i den anden stat, og endelig må lønnen ikke skulle udredes af et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

Denne bestemmelse er i overensstemmelse med OECD-modellen.

I henhold til stk. 3 kan løn ved arbejde ombord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, kun beskattes i den stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Stk. 4 indeholder en særbestemmelse om, at ansatte i SAS, der er hjemmehørende i Danmark, kun kan beskattes her.

Artikel 16

Bestyrelseshonorerer

I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager honorar som medlem af bestyrelsen i et selskab i den anden stat, kan kildestaten beskatte sådant honorar.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

Efter stk. 1 kan den stat, hvor en optrædende kunstner, musiker eller sportsmand fra den anden stat udøver sin virksomhed, beskatte vederlaget.

Kildestaten tillægges ligeledes beskatningsretten, hvis vederlaget tilfalder en anden end kunstneren, musikeren eller sportsmanden selv – det vil ofte være et selskab, der beherskes af den pågældende person.

Danmark har kun ringe mulighed for at udnytte denne beskatningsret, idet dette kræver, at den udenlandske kunstner, musiker eller sportsmand har et så langvarigt engagement med en dansk arbejdsgiver, at der opstår et egentligt lønmodtagerforhold.

Stk. 3 bestemmer, at en stat ikke kan beskatte, hvis den pågældendes besøg i denne stat i væsentligt omfang er støttet af offentlige midler fra den anden stat.

Denne bestemmelse optræder hverken i OECD- eller FN-modellen, men er en meget praktisk regel, der sikrer, at beskatningsretten ikke tilfalder den stat, hvor et officielt kulturarrangement, som i det væsentligste er finansieret af den anden stat, finder sted.

Artikel 18

Pensioner og lignende betalinger

Stk. 1 følger OECD-modellen, idet det er bestemt, at private pensioner og lign. betalinger, herunder livrenter, der står i forbindelse med *tidligere tjenesteforhold*, kun kan beskattes i bopælsstaten.

Denne bestemmelse skal sammenholdes med den særlige danske bestemmelse i stk. 3, efter hvilken en stat ikke dermed fratages retten til at beskatte sådanne pensioner, medmindre de tilfalder en person, der er statsborger i den anden stat, dvs. at kildestaten også kan beskatte.

Bestemmelsen medfører, at Danmark fuldt ud kan beskatte disse løbende pensioner, uanset at pensionisterne måtte have bosat sig i Bangladesh. På den anden side er Danmark afskåret fra at beskatte sådanne pensioner, hvis de udbetales fra Danmark til en bangladeshisk statsborger. Bestemmelsen harmonerer i vid udstrækning med det danske ønske om i

videst muligt omfang at få adgang til at kildebekatte pensioner.

Beskatningen af pensioner uden forbindelse med tidligere arbejdsforhold vil blive omtalt i artikel 22 om anden indkomst.

Efter stk. 2, der ligeledes er en særlig dansk bestemmelse, er det kun kildestaten, der kan beskatte pensioner, som udbetales i medfør af sociallovgivningen i en stat. Hermed er Danmark sikret ret til at beskatte folkepensioner, førtidspensioner og lign., der udbetales til personer, der har bosat sig i Bangladesh.

Stk. 4 definerer hvad der forstås ved »livrenter«.

Artikel 19

Offentlige hverv

Vederlag m.v., der udbetales af en stat, amter, kommuner, og for Bangladesh vedkommende territoriale administrative enheder, til offentligt ansatte for hverv udført for denne stat m.v. beskattes som hovedregel i kildestaten.

Hvis derimod vederlag udbetales for hverv udført i den anden stat, og modtageren er både statsborger og hjemmehørende i den anden stat, og ikke er blevet hjemmehørende i denne stat alene for at udføre hvervet, kan bopælsstaten dog beskatte vederlaget.

Bestemmelsen følger OECD-modellen og har sædvanligvis betydning for lokalansat ambassadepersonnel.

Offentlige pensioner (f. eks. tjenestemandspensioner), der betales som følge af et tidligere bestående tjenesteforhold, kan efter stk. 2 kun beskattes i kildestaten. Ligesom i stk. 1 gælder der imidlertid også her en undtagelse, idet bopælsstaten kan beskatte sådanne pensioner, hvis modtageren er statsborger og hjemmehørende der.

Bestemmelserne i stk. 1 og stk. 2 gælder ikke for vederlag og pensioner, der udbetales af en stat m.v. for varetagelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, som denne stat driver. I så fald skal bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 finde anvendelse.

Hvis en stat således optræder som erhvervsdrivende, er den undergivet de samme regler om beskatningsret til løn, bestyrelshonorarer og pensioner, der gælder for ikke-offentligt ansatte.

Artikel 20

Studerende, erhvervspraktikanter og lærere

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til OECD-modellen.

Efter denne beskattes studerende og praktikanter ikke i den stat, hvor de midlertidigt opholder sig for

at studere, af de midler de modtager fra udlandet til deres ophold eller oplæring.

Den stat, hvori studierne m.v. foregår, kan altså ikke beskatte beløb som den studerende modtager til dækning af underhold og studier fra f.eks. forældre, udenlandske legater, eller udenlandske offentlige myndigheder.

I stk. 2 er der en særbestemmelse, der gælder for undervisere. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i modeloverenskomsterne, men går igen i mange dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Efter bestemmelsen skal den stat, hvor de i en periode på højst to år opholder sig alene med det formål at undervise eller forske, afstå fra at beskatte det vederlag de modtager herfor fra en godkendt uddannelsesinstitution i denne stat.

Bestemmelsen har til hensigt at lette udvekslingen af undervisere og forskere mellem højere læreanstalter og skoler.

Artikel 21

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

Denne artikel findes ikke i modeloverenskomsterne men er indsat efter dansk ønske og dækker aktiviteter både til lands og til vands.

I OECD-modellen er kun selve udvindingen af naturforekomster dækket, idet det fremgår af artikel 5, stk. 2, at en mine- eller olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes, skal anses for at være et fast driftssted. Det er imidlertid ønskeligt, at også forundersøgelser- og efterforskningsvirksomhed, der ofte involverer betydelige beløb, er reguleret i overenskomsten.

Efter stk. 1 skal enhver form for virksomhed omkring forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinteforekomster i den anden stat altid anses for at foregå gennem et fast driftssted eller fast sted.

I henhold til stk. 2 gælder dette dog ikke for virksomhed, der udøves i mindre end 60 dage inden for en 12-måneders periode. Denne bestemmelse er fordelagtig i administrativ henseende. Der er i stykket yderligere indsat en bestemmelse, der tilsigter at hindre at 60-dages reglen bliver omgået.

Hvis aktiviteterne alene består i boreplatformvirksomhed, bliver der dog først fast driftssted, når virksomheden strækker sig over 365 dage inden for en 18-måneders periode, jf. stk. 3.

Bestemmelsen afspejler, at Danmark ønsker at sidestille denne type aktiviteter med bygge- og anlægsarbejder.

F. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmarks Regering og Bangladesh

Ligesom i stk. 2 er der indsat en bestemmelse, der skal forhindre, at 365-dages reglen bliver omgået.

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Artiklen fastlægger, efter hvilken metode der skal lempes, når der foreligger et tilfælde af dobbeltbeskatning.

Det påhviler bopælsstaten at lempe i alle de tilfælde, hvor kildestaten efter overenskomsten har en beskatningsret.

Danmarks lempelsesmetode er ordinær credit, svarende til den lempelsesmetode, der er indeholdt i ligningslovens § 33, jf. stk. 1, litra a) og b).

Efter creditmetoden sker lempelsen ved, at den bangladeshiske skat, der er betalt af en indkomst, som Bangladesh har beskatningsretten til, fratrækkes i den danske skatteydere danske skat af den samme indkomst. Der kan dog ikke lempes med et højere beløb end den del af den danske skat, som falder på den udenlandske indkomst.

Metodebestemmelsen i artikel 23 indeholder foruden den ordinære creditbestemmelse også en bestemmelse om eksemption, jf. stk. 1, litra c).

Ved eksemption lempes skatten i bopælsstaten med den del af denne stats skat, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den udenlandske skat.

Eksemptionslempelse gives i de tilfælde, hvor en indkomst *kun kan beskattes* i den stat, hvorfra den stammer (kildestaten).

Dette er f.eks. tilfældet, når der er tale om løn indtjent ombord på skibe og luftfartøjer i international trafik, sociale pensioner og med visse undtagelser lønninger fra offentlige myndigheder for udførelse af hverv for disse, samt for pensioner, der udbetales af disse offentlige myndigheder efter ophøret af tjenesteforholdet, jf. bestemmelserne i artiklerne 15, 18 og 19.

Der er tale om den såkaldte »eksemption med progressionsforbehold efter ny metode«. Heri ligger, at selv om bopælsstaten ikke kan beskatte sådanne lønninger eller pensioner, indgår de i indkomstgrundlaget. Ved den skatteberegning, der herefter skal foretages, får disse indkomster derfor progressionsvirkning for beskatningen som helhed.

Dette lempelsesprincip svarer til lempelsen for udenlandsk indkomst i henhold til ligningslovens § 33A.

Bangladesh' lempelsesmetode er ligeledes credit, jf. stk. 2 a). Lempelsen sker ved, at dansk skat betalt af en indkomst, som Danmark har beskatningsretten til, fratrækkes i den bangladeshiske skatteydere danske skat af samme indkomst.

Artikel 22

Andre indkomster

Der er tale om en opsamlingsbestemmelse, der fastsætter, hvorledes indkomsttyper, der ikke udtrykkeligt er nævnt i de forudgående artikler, skal behandles.

Bestemmelsens rækkevidde kan derfor kun fastlægges ved en nøjere gennemlæsning af de forudgående artikler.

I overensstemmelse med OECD-modellen er det i stk. 1 bestemt, at sådanne indkomster kun kan beskattes i den stat, hvori den person, der oppebærer indkomsten er hjemmehørende.

Stk. 2 indeholder den modifikation, at hvis denne type indkomst har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, som skatteyderen har i den anden stat, et det dog denne stat, der har beskatningsretten. Som eksempel kan nævnes en dansk bankfilial i Bangladesh, der modtager renteindkomst fra en kunde i en tredjet stat, og denne renteindkomst har direkte forbindelse med filialen. I så fald kan filialstaten beskatte disse renter.

Bestemmelsen i stk. 2 omfatter dog ikke indkomst af fast ejendom, idet sådan indkomst efter artikel 6 altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Medens de to første stykker også findes i OECD-modellen, stammer stk. 3 fra FN-modellen.

Bestemmelsen indeholder den undtagelse fra stk. 1, at anden indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i den ene stat, og som stammer fra kilder i den anden stat, også kan beskattes i denne anden stat.

Stk. 3 medfører, at private pensioner, f.eks. en privattegnede ratepension, kan beskattes i Danmark (kildestaten), da der også her er tale om en indkomsttype, som ikke udtrykkelig er nævnt i de foregående artikler. Som tidligere nævnt, gælder bestemmelserne i artiklerne 18 og 19 løbende pensioner i forbindelse med tidligere tjenesteforhold, sociale pensioner og offentlige pensioner.

For fuldstændighedens skyld skal det nævnes, at sumudbetaling af kapitalpensioner falder uden for dobbeltbeskatningsoverenskomstens anvendelsesområde. Dette hænger sammen med, at den afgift, der pålægges ved udbetalingen, ikke indgår som en skat, der dækkes af overenskomsten., jf. artikel 2.

Efter stk. 2 b) sker bangladeshisk beskatning af indkomst, der *kun kan beskattes* i Danmark efter den ovenfor beskrevne eksemptionsmetode.

Overenskomsten indeholder ingen bestemmelser om »matching credit«.

Artikel 24

Ikke-diskriminering

Artiklen følger OECD-modellen bortset fra, at statsløse personer ikke er omfattet.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for personer og selskaber. Forbudet gælder såvel beskatning som de vilkår der er knyttet hertil, f.eks. regnskabskrav, frister m.v.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen følger OECD-modellen.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten.

Indsigelse over beskatningen skal fremsættes over for myndighederne i bopælsstaten, som først selv skal søge at løse problemet. Hvis dette ikke er muligt, skal problemet søges løst ved gensidig aftale med den anden stat.

I stk. 3 er det bestemt, at de kompetente myndigheder ved gensidig aftale skal søge at løse vanskeligheder og tvivlsspørgsmål vedrørende fortolkning eller anvendelse af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige. I praksis når man dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

Overenskomsten pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som

vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige.

Artiklens bestemmelser er i overensstemmelse med OECD-modellen.

Artikel 27

Personer ansat ved diplomatiske og konsulære repræsentationer

Overenskomsten berører ikke diplomaters og lignende personers skattemæssige begunstigelser i henhold til internationale konventioner og aftaler.

Artikel 28

Territorial udvidelse

Artiklen giver Danmark hjemmel til en geografisk udvidelse af overenskomstens anvendelsesområde.

I praksis betyder det, at overenskomsten kan udvides til at gælde for Færøerne og Grønland, der udtrykkelig er holdt uden for definitionen af Danmark i artikel 3.

En sådan udvidelse forudsætter, at den ønskes af Færøernes eller Grønlands hjemmestyre. En eventuel udvidelse vil ikke blive forelagt Folketinget, da skattekompetencen hører under hjemmestyrene.

Artikel 29

Ikrafttræden

Overenskomsten træder i kraft ved modtagelsen af underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser herfor er opfyldt i begge stater.

Overenskomsten får virkning for Danmarks vedkommende fra det indkomstår, der følger umiddelbart efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft.

For Bangladesh' vedkommende for ethvert skatteår der begynder den 1. juli i det år, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere.

Artikel 30

Opsigelse

Overenskomsten kan tidligst opsiges 5 år efter dens ikrafttræden.

Til § 2

Efter § 2 træder denne lov i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 3

Efter § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Skatter er et område, der er undergivet hjemmestyrernes kompetence. Denne overenskomst vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.

Imidlertid kan Færøerne og/eller Grønland efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 30 blive omfattet af overenskomsten, enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer, hvis de måtte ønske dette, og der kan opnås enighed herom med Bangladesh.

Skriftlig fremsættelse (27. november 1996)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks Regering og Regeringen i Folkerepublikken Bangladesh.

(Lovforslag nr. L 87).

Lovforslaget har til formål at opnå Folketingets godkendelse til, at regeringen endeligt kan tiltræde denne overenskomst.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten, der er den første mellem Danmark og Bangladesh, går ud på at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge stater har intern hjemmel til at beskatte samme person eller selskab af samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller en selskab er hjemmehørende i den ene stat og modtager indkomst fra den anden stat. Overenskomsten fordeler derfor retten til at beskatte indkomst, der betales fra kilder i den ene stat til en modtager, der er hjemmehørende i den anden stat. Herved opnår de nævnte personer og selskaber en højere grad af skattemæssig sikkerhed og forudsigelighed.

Generelt giver dobbeltbeskatningsoverenskomster personer og virksomheder gunstigere vilkår i forbindelse med etablering, investering og arbejde i udlandet, end hvis sådanne overenskomster ikke foreligger. Dertil kommer, at en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan medføre direkte skattebesparelser for danske virksomheder. Det er f.eks. tilfældet i denne overenskomst, hvorefter dansk skibsfart vil opnå en skattebesparelse, der vil forbedre dette erhvervs konkurrenceevne i forhold til visse andre europæiske lande.

Overenskomsten baserer sig i vidt omfang på den af OECD udarbejdede modeloverenskomst, men den indeholder også visse elementer fra FN-modellen som er en model for overenskomster mellem industrialiserede lande og udviklingslande.

Overenskomsten omfatter kun indkomstskatter, da Bangladesh ikke opkræver formueskatter.

De væsentligste bestemmelser i overenskomsten er følgende:

- den bangladeshiske fragtskat for skibe er nedsat med 50 pct. og maksimeret til 4 pct. Fragtskatten på international flytrafik bortfalder helt;
- indkomst ved leasing af containere vil kun kunne beskattes i Bangladesh, hvis dette sker gennem et fast driftssted;
- kildestaten beskatter udbytter med henholdsvis 10 og 15 pct.;
- kildestaten beskatter renter med 10 pct., medmindre der er tale om renter af offentlige lån el.lign. samt ved kreditsalg;
- kildestaten beskatter royalties med 10 pct.;
- kildestaten kan beskatte løbende pensionsudbetalinger.

Hovedprincippet i overenskomstens lempelsesmetode er ordinær credit og der er ingen bestemmelser om matching credit.

Jeg kan tilføje, at regeringen har modtaget underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt i Bangladesh.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til velvillig behandling i Tinget.